

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 40/2021
28.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету према окривљеном АА, због продуженог кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ервина Пашти, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К број 211/19 од 06.04.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 137/20 од 13.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К број 211/19 од 06.04.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 137/20 од 13.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К број 211/19 од 06.04.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци. Обавезан је, на основу члана 261. став 1. у вези члана 262. став 1. и члана 261. став 2. ЗКП, да суду плати трошкове кривичног поступка о чијој ће суд висини одлучити посебним решењем, сходно члану 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 137/20 од 13.11.2020. године одбијене су као неосноване, између осталих жалба Основног јавног тужиоца у Старој Пазови и жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Старој Пазови К број 211/19 од 06.04.2020. године, у односу на овог окривљеног потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ервин Пашти, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и 8) ЗКП, са предлогом да

Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да окривљеном досуди трошкове.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, па је на седници већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је у овом кривичном поступку, председник другостепеног већа које је одлучивало по жалби окривљеног, судија Горан Гњидић претходно одлучивао по жалби браниоца окривљеног против решења о одређивању суђења у одсуству и донео одлуку о одбијању те жалбе, па како је у жалби на првостепену пресуду указивано на незаконито одређивање суђења у одсуству, овај судија је морао бити изузет у смислу члана 37. ЗКП. У захтеву се наводи да другостепени суд није донео решење о изузећу судије Горана Гњидића од поступања по жалби изјављеној на првостепену пресуду, чиме је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету, ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, а којим закоником није другачије прописано.

Како у конкретном случају поступање судије Горана Гњидића у овом кривичном поступку, приликом одлучивања о жалби на решење о суђењу у одсуству није обухваћено одредбом члана 37. став 1. ЗКП који прописује разлоге за обавезно изузеће судије од даљег поступања у одређеном кривичном предмету, не постоје разлози за његово обавезно изузеће од поступања по жалби на првостепену пресуду. Имајући у виду да разлози за факултативно изузеће прописани чланом 37. став 2. ЗКП нису обухваћени битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, јер суд није у целости одлучио о оптужби, односно оптужном предлогу, јер је из изреке пресуде изоставио кривично дело крађа у покушају из члана 203. КЗ које је било обухваћено оптужним актом. У захтеву се наводи да ако је за неко дело које је обухваћено конструкцијом продуженог кривичног дела утврђено да га окривљени није извршио, потребно је да се у односу на то дело донесе ослобађајућа пресуда.

По налажењу Врховног касационог суда, продужено кривично дело представља једно кривично дело, па изостављање радњи једног кривичног дела које је улазило у састав продуженог кривичног дела у изреци пресуде којом је окривљени оглашен кривим, а које је претходно оптужним актом окривљеном било стављено на терет, представља само измену чињеничног описа радње извршења тог продуженог кривичног дела. У односу на радње кривичног дела које није доказано да је окривљени извршио, а које је улазило у састав продуженог кривичног дела које је окривљеном било стављено на терет оптужним актом, не може се донети ослобађајућа пресуда, имајући у виду да је то дело улазило у конструкцију једног продуженог кривичног дела које представља целину, због чега се окривљени не може делимично огласити кривим због извршења једног продуженог кривичног дела, а делимично ослободити од оптужбе за једну радњу кривичног дела, које је улазило у састав тог продуженог кривичног дела.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд налази да наводи захтева за заштиту законисти браниоца окривљеног АА којима се на наведени начин указује на битну одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП су неосновани.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**